కథానిక

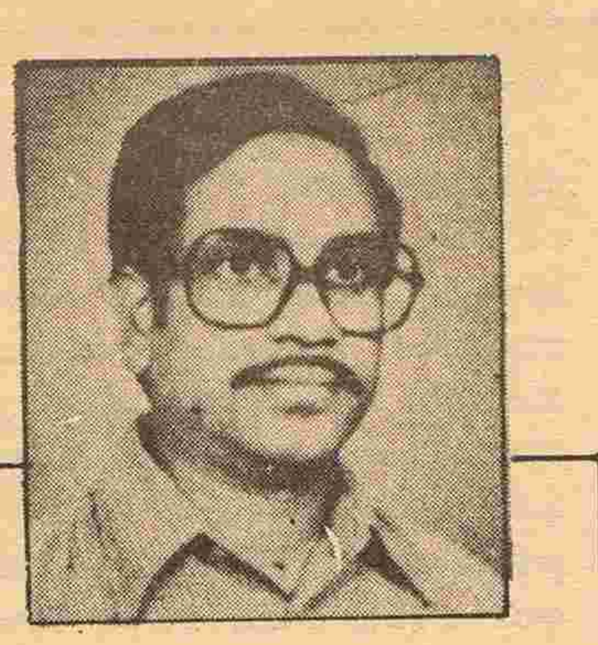

తోడు...!

శ్రీదూరి వెంకట సీతారామమూర్తి

సాయంత్రం ఐదున్నర -

కాఫీ కప్పును చేతిలోనికి తీసుకుని కిటికీ ప్రక్క కుర్చీలో కూలబడింది వసంత.

కిటికీలోంచి చల్లగాలిఅనుకోకుండావచ్చిన దేవతలా లోపలికొచ్చి ఒళ్లంతా స్పృశించింది - కప్పులోని కాఫీని రెండు గుక్కలు తాగి అలసటగా కళ్లు మూసుకుంది వసంత.

ఎనిమిది గంటలు ఆఫీసు పని; రెండు గంటలు బస్సు ప్రయాణం. ఇంటి కొచ్చాక వంట... ఇంటి పని- బడలిక కాక?

మరో మూడు గుక్కల్లో కప్పులోని కాఫీ నంతా తాగేసింది!

ఇప్పుడు తల దిమ్ము కాస్త వదిలినట్టయింది. ముఖానికి చెమట పట్టింది. చెమట పట్టిన ముఖానికి చల్లని గాలి తగిలి ఎంతో హాయిగా వుంది.

కళ్లు విప్పికిటికీలోంచిబయటకుచూసింది వసంత.

దూరంగా...నీలంరంగులోకిమారిపోతూ కొండ - ఆ కొండ మీద ఏకాకిలా ఒకే ఒక చెట్టు - అచ్చం ఈ డాబా మీది ఒంటి గదిలో... ఒంటరిగా... తనలాగే!

ఆలోచనలు... ఆలోచనలు...

ఎక్కడ నుంచో... ముక్కుపుటాల నదర గొట్టే దుర్వాసన - కంపు... చవురు కంపు...

కళేబరాలు కాల్తున్న వాసన! ప్రాణం విడిచిన ... చైతన్యాన్ని పోగొట్టుకున్న మానవ శరీర మేదో స్మశానంలో తగులబడుతోంది... ఒంటరిగా...

నిన్న మనిషి - నేడు కట్టె - మరో క్షణానికి బూడిద!

'మనుషులు మసలే చోట ఈ శ్మశాన మేమిటి?

ఊరు పెరిగింది - ఖాళీ స్థలాలన్నీ ఇళ్ళయ్యాయి - శ్మశానం చుట్టూ ఇళ్లు! ఎక్కడ చూసినా యిళ్లు - ఎక్కడ చూసినా జనం!

అయినా తను ఒంటరే!

ఒంటరి బ్రతుకు దుర్భరం!

తనువంటరేమిటి?

తల్లీ, తమ్ముడూ, చెల్లెలూ... తను ఒంటరెలా అవుతుంది?

తనకి అందరూ, వున్నారు-

కానీ వాళ్లకే...

చెల్లెలికి ప్రేమగా చూసుకునేభర్తవున్నాడు - తమ్ముడికి సూర్పణక లాంటి బుద్ధి గల సుందరమైన భార్య వుంది -తల్లికిపల్లెటూళ్లో చెమ్మలూడే పాత కాలం నాటి పెంకుటిల్లు; ఆడించడానికీ, ముద్దు చేయడానికీ తమ్ముడి పిల్లలూ వున్నారు - వీళ్లెవరూ, వాళ్ల వాళ్ల పరుధుల్లోంచి బయటకొచ్చి ఆలోచించరు - ఆలోచించే ప్రయత్నమూ చేయరు -

అయినా తనకందరూ వున్నారు -

చదువుకున్న కాసింత చదువూ తెచ్చి పెట్టిన ఉద్యోగముంది -

ఉద్యోగికి దూర భూమి లేదు -

అందుకే దూరమైనా... వచ్చేసింది-

కిటికీలోంచి రోడ్డు మీదకి చూసింది వసంత.

కళ్ళకీ, కాళ్ళకీ అలవాటైనరోడ్డు!ఏముంది కొత్తగా?

వచ్చేపోయే వాహనాలు, మనుషులూ!

పనిమనిషి వరం ఎదురింటావిడతో మాట్లాడుతోంది వీధి గుమ్మంలో నిల్చుని - ఎదురింటావిడకేం పనుండదు -

సాయంత్రమైతే చాలు వీధి గుమ్మం లోనే మకాం.

అన్ని సంగతులూ... అందరి సంగతులూ ఆమెకే కావాలి!

ఏవిటి అడుగుతోంది? వరం రెండో పెళ్లి సంగతులా?

వరం తన సంగతులన్నీ చెప్పేస్తుంది -

చిన్నప్పుడే పెళ్లవడం... మొగుడు స్త్రీ సుఖానికి అలవాటు పడే లోగానే తాగుడికి అలవాటు పడిపోవడం ... రాత్రులు తాగొచ్చి రాద్ధాంతం చేయడం... చివరికి ఆ తాగుడే వాడిని పొట్టన పెట్టుకుంటే రెండేళ్లు తిరిగే సరికి మళ్లీ మారు మనువు కుదిరిపోవడం - అడగాలే గాని అన్నీ పూస గుచ్చినట్లు కథలా చెప్పేస్తుంది-

ఒకవేళ తన గురించి అడిగినా వరం అలానే చెప్పేస్తుందా?

ఏమో! తన గురించి ఏం చెబుతుంది? దానికేం తెల్సునని?

అప్రయత్నంగా పక్కింటి డాబా మీదికి చూసింది వసంత -

అక్కడా ఒంటి గదే-! అదే గది...!!

వసంత తలలో జ్ఞాపకాల దొంతరలు...

రెండు నెలల క్రితం... మొదటి సారిగా చూసింది-

ఒక మగాడు ఆడదాన్ని ఎందుకలా చూస్తాడు? ఆ చూపుకు అర్థం? తనే భయ పడుతోందా? అది భయమా...? లేక...

ఒడ్డూపొడుగూ... అందం చందం... అన్నీ బాగున్నట్టే వున్నాయి- కానీ తన వంక అతని ఆ చూపేమిటి?

రెండు రోజులు ఆ చూపుల నుంచి తప్పించుకుంది - తన దృష్టినీతప్పించుకుంది - కానీ మూడో రోజు.. చూపుతో పాటు పల కరింపుగా నవ్వు!

కొంపదీసి ప్రేమిస్తున్నాడా? లేక...

అసలు ప్రేమించేంత అందమైనదాతను?

అదే నిజమైతే తన బ్రతుకిలా ఎందుకుం టుంది?

కాదు కాదు -

తను అందమైనది కాకపోయినా అనాకారి మట్టుకు కాదు!

చదువుకొనే రోజుల్లో ఎంత మంది మగ పిల్లలు తన వెనక పడేవారు! బయట చీకటి తెరలు తెరలుగా జారుతోంది-

రోడ్డు మీదకి ప్రసరించినవసంతదృష్టిలో లీలావతి పడింది-

నాలుగిళ్లవతల పసుపు పచ్చటి మేడ లీలా వతిదే-

ఆ యింటి ముందు లీలావతి కారు ఆపింది-

ఆమె ప్రక్కనున్న అతనెవరో?

పుకార్లు... పుకార్లు!

ఆడా మగా కలిసి తిరిగితే పుకార్లు-

ఏమైనా అనుకుంటారు... అదే సంబం ధాన్ని ఖాయం చేస్తారు. పాప పుణ్యాలెవరికి తెల్సు?

ఏడాది క్రితం కారు ప్రమాదంలోపోయా డట ఆమె భర్త.

ఆమెకు తన వయస్సే వుంటుంది-

ముప్ఫయ్ మూడో... నాలుగో-

భర్తకూ ఆమెకూ వయసులో ఎక్కువ వ్యత్యాసముండేదట!

పిల్లలిద్దరూ చిన్నవాళ్లు - లంకంత ఆస్తి- మగతోడు కావాలనుకుందేమో?

ఏమో? ఆస్తీ అంతస్తూ, చదువూ - అన్నీ వున్నాయి.

అన్నీ వున్న ఆమెను యిష్టపడే వ్యక్తి దొరి కితే?

తోడు కోసం ఆమె అంగీకరిస్తే తప్పే ముంది?

ఆలోచనలు... ఆలోచనలు...

అవును తప్పేముంది?

క్రింది తరగతికి చెందిన వరం రెండేళ్లలో మారు మనువాడి హాయిగా వుంటే తప్పు లేదు - పై తరగతికి చెందిన లీలావతి తనకు నచ్చిన వాడితో వుంటే తప్పు లేదు -

తప్పులన్నీ మధ్యతరగతివారికే! తనలాంటి వారికే!!

కాకపోతే... ఏ తప్పు చేసిందని తనకీ శిక్ష?

స్తబ్దుగా... ఒంటరిగా... నిస్తేజంగా... నిస్సారంగా-

తన బతుకును తాను ఒంటరిగానే లాగు తోంది-

తనకీ ఓ తోడు దొరికితే...?

ఈ ఆలోచన యిప్పటిది కాదు - అప్పుడే వచ్చింది -

అతనలా తన కోసం కళ్ళలో కళ్లు పెట్టే కాంక్షగా చూసినప్పుడే వచ్చింది-

నాలుగు రోజులు వరుసగా చూశాడు - అయిదో రోజు నవ్వేడు - ఆరో రోజు ఒంటరిగా కలిశాడు -ఏడోరోజుఏడడుగులూ వేసి నడిచాడు -

అతనూ తోడు కోసమేగా?

"మీ కళ్ళు బాగుంటాయి - మీ నడక బాగుంటుంది - మీ రూపు బాగుంటుంది - మీ రంగు బాగుంటుంది - మీ మాట బాగుంటుంది.

మొత్తంగా మీరుబావుంటారు

నాకు నచ్చారు" అన్నాడు -

కళ్ళెత్తి చూసింది - ఆశగా, ఆశ్చర్యంగా!

అంత అందముందా తనలో?

"నా ఒంటరిఎడారి బ్రతుకులోమీరు..." దారికొస్తున్నాడు -

"పాతికేళ్లు లోపు వాళ్ల చూపులంతే. మీ వంటి ప్రౌఢలే సంసారానికి" సిగ్గుతో తలెత్త లేకపోయింది-

వారం రోజులు అతనితో షికార్లు!

సినీమాలూ, పార్కులూ, బీచ్‌లూ...

ప్రేమంటేఇదేనా? తనూ ప్రేమిస్తోందా?

ప్రశ్నలు... ప్రశ్నలు... రాత్రులు నిదురపోనీయని ములుకుల్లాంటి ప్రశ్నలు!

నిద్ర పట్టనీయని ములుకుల్లాంటి ప్రశ్నలు

"నాతో కలిసి జీవించడంమీకిష్టమేనా?" అడిగేడో సాయంత్రం - ఏం చెబుతుంది? ఏం చెప్పదల్చుకున్నా తొందరపడకూడదను కుంది - మౌనాన్ని అర్ధాంగీకారంగానే తీసు కున్నాడు. మరో వారం గడిచాక చెప్పాడు తన విషయాలు -

తల్లీ దండ్రీ వున్నారట - ఆస్తీ అంతస్తూ వుందట -

చివరిగా చెప్పిన మాటే శూలంలా గుచ్చు కుంది -

సంవత్సరం క్రితం భార్యకు విడాకు లిచ్చాడట-

ఎంత నింపాదిగా... ఎంత ధైర్యంగా చెప్పేడు!

ఏముంటుంది? తన గురించి ఏం చెబు తుంది?

"ఇక మీ సమస్యలన్నీ నావి. నాబాగోగులు మీవి - కలిసి కొత్త జీవితం ప్రారంభిద్దాం - జీవితం నందనవనం చేసుకుందాం"

ఎంత గొప్ప నిర్ణయం? ఎంత విశాల హృదయం?

పెళ్లి ఎక్కడ... ఎప్పుడు... ఎలా... ఎంత సింపుల్‌గా జరగాలో చెప్పేడు -

ఆ రాత్రి చాలా ఆలోచించింది -

అటువంటి వాని నుండి ఏం దాచగలదు?

అందుకే చెప్పేసింది... తన నిర్ణయం కాదు - తన గతం!

అతను వద్దన్నా తన గతం అతని ముందు విప్పేసింది -

లోకమంటే ఏమిటో తెలియనివయసులో పెద్దలు కుదిర్చిన సంబంధాన్ని ఒప్పుకుని ముక్కూ ముఖం తెలియని వ్యక్తి చేత తాళి కట్టించుకున్నానని చెప్పింది-

కట్నాల గురించీ, ఆస్తుల గురించీ ఏర్పడ్డ తగువులాటలో కాపురం నిలవక పోతే తండ్రి పంచకే జేరానని చెప్పింది- వయసు పెరిగాక, వ్యసనాలకు బానిసైన భర్తతో కాపురంయిష్టం లేక విడాకులు తీసుకున్నాననీ చెప్పింది -

ఇంతయినా... ఇన్ని జరిగినా... దేవుడి సాక్షిగా తను కన్యనే అని సిగ్గు విడిచి చెప్పే సింది-

విశాల హృదయం...విశాలంగానవ్వింది-

నవ్వులో అన్ని అర్థాలుంటాయని తెలీదు!

***

అనుకున్న ముహూర్తం సరిగ్గా మరో గంటలో-

వేణుగోపాలస్వామి ఆలయంలో-

మట్టాలూ పక్కాలూ రారు- కొద్ది మంది స్నేహితులు-

దేవుడి సమక్షంలో దండల మార్పిడీ - తర్వాత కొత్త యింట్లోకి!

ఎంత కమ్మని వూహ! ఎంత చక్కని భ్రమ!

అంతా భ్రమేనా?

కాక?

పెళ్లి ముహూర్తానికి రెండు రోజులు ముందే మరో ముహూర్తం పెట్టుకున్నాడతను - ఉదయం తెల్సింది - తను ఆశగా చూసే ఆ మేడ మీది ఒంటరి గది ఖాళీ అయిందని- అది పలాయనమా? పిరికితనమా?

తన నవ్వూ; నడక, రంగూ రూపూ అన్నీ వచ్చేయి.

నచ్చని దొక్కటే -

నీతి మగాడికొకటీ - ఆడదాని కొకటీ!

దూరంగా సన్నాయి మేళం విన్పిస్తోంది.

అలలు అలలుగా అరిగిపోయిన సినిమా పాటా విన్పిస్తోంది.

గాలి వీస్తోంది - వీచే గాలిలో పూల పరిమళంతో పాటు కళేబరాలు కాలే వాసన కూడా!

అన్నీ కలగాపులగంగా-

కిటికీ తలుపులు మూసేసింది -

వసంత కళ్ళలో నీళ్లు!

వసంత హృదయంలో బాధ!!

వసంత చుట్టూ ఒంటరితనం!!!

కథా రచయితలకు ఆహ్వానం

తెలుగువారి జీవనాన్నీ, సంస్కృతినీ సంఘర్షణనీ ప్రతిబింబించే కథలకు 'ఆదివారం ఆంధ్రజ్యోతి' ఆహ్వానం పలుకుతోంది.

మానవ జీవనంలోని వివిధ కోణాలమీద వెలుగు ప్రసరించే, ఆసక్తి కరమైన కథలకు ప్రాధాన్యత వుంటుంది. కథలు నాలుగు లేక అయిదు అరఠావులకు మించకూడదు. కనీసం 2,500 పదాలకు తగ్గక ఉండాలి! కథలు ఈ క్రింది చిరునామాకే పంపించాలి.

ఎడిటర్,

'ఆదివారం ఆంధ్రజ్యోతి' ఆంధ్రజ్యోతి దినపత్రిక,

బంజారా హిల్స్, రోడ్ నెం.3,

హైదరాబాద్- 500 034